

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 22. júna 2016*

„Žaloba o neplatnosť — Štátna pomoc — Domáce elektrospotrebiče — Pomoc na reštrukturalizáciu — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom s výhradou dodržania určitých podmienok — Rozhodnutie prijaté po zrušení skoršieho rozhodnutia týkajúceho sa toho istého konania Všeobecným súdom — Neexistencia osobnej dotknutosti — Neexistencia podstatného ovplyvnenia konkurenčného postavenia — Neprípustnosť“

Vo veci T-118/13,

Whirlpool Europe BV, so sídlom v Brede (Holandsko), v zastúpení: F. Wijckmans a H. Burez, advokáti,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Electrolux AB, so sídlom v Štokholme (Švédsko), v zastúpení: F. Wijckmans a H. Burez, advokáti,

vedľajší účastník konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Flynn, É. Gippini Fournier a P.-J. Loewenthal, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues, D. Colas a J. Bousin, splnomocnení zástupcovia,

a

Fagor France SA, so sídlom v Rueil-Malmaison (Francúzsko), v zastúpení: J. Derenne a A. Müller-Rappard, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie 2013/283/EÚ z 25. júla 2012 o štátnej pomoci SA.23839 (C 44/2007)] poskytnutej Francúzskom v prospech podniku FagorBrandt (Ú. v. EÚ L 166, 2013, s. 1),

* Jazyk konania: angličtina.

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Gervasoni a L. Madise (spravodajca),

tajomník: L. Grzegorzczak, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. novembra 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, Whirlpool Europe BV (ďalej len „Whirlpool“), vykonáva činnosť v oblasti výroby a predaja veľkých domácich elektrospotrebičov.
- 2 Listom zo 6. augusta 2007 Francúzska republika oznámila Európskej komisii plán pomoci na reštrukturalizáciu vo výške 31 miliónov eur v prospech podniku FagorBrandt SA, neskôr Fagor France SA (ďalej len „FagorBrandt“ alebo „prijemca“).
- 3 Listom z 10. októbra 2007 Komisia oznámila Francúzskej republike svoje rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES (Ú. v. EÚ C 275, 2007, s. 18).
- 4 Listami zo 14. decembra 2007, z 26. februára a 12. marca 2008 spoločnosť Electrolux AB, ktorá tiež vykonáva činnosť v oblasti výroby a predaja veľkých domácich elektrospotrebičov, predložila svoje pripomienky.
- 5 Listom zo 17. decembra 2007 Whirlpool predložila svoje pripomienky.
- 6 Komisia svojím rozhodnutím 2009/485/ES z 21. októbra 2008 o štátnej pomoci C 44/07 (ex N 460/07), ktorú Francúzsko zamýšľa poskytnúť v prospech podniku FagorBrandt (Ú. v. EÚ L 160, 2009, s. 11) povolila pomoc najmä pod podmienkou, že FagorBrandt pozastaví predaj chladničiek, mrazničiek, prístrojov na varenie a umývačiek riadu značky Vedette na päť rokov.
- 7 Rozsudkom zo 14. februára 2012, Electrolux/Komisia (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76), vyhláseným vo veciach týkajúcich sa žalôb podaných spoločnosťami Electrolux a Whirlpool, Všeobecný súd zrušil rozhodnutie 2009/485 po tom, ako konštatoval, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď zobrala do úvahy kompenzačné opatrenie, ktoré nebolo platné (prevod podniku Brandt Components) a nepreskúmala súhrnný účinok oznámenej pomoci, ktorá bola uvedená v bode 2 vyššie, a ďalšej pomoci priznanej Talianskou republikou podniku FagorBrandt prostredníctvom jeho dcérskej spoločnosti FagorBrandt Italia (ďalej len „talianska pomoc“) na hospodársku súťaž.
- 8 Dňa 25. júla 2012 v dôsledku rozsudku zo 14. februára 2012, Electrolux/Komisia (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76) prijala Komisia rozhodnutie 2013/283/EÚ o štátnej pomoci SA.23839 (C 44/2007) poskytnutej Francúzskom v prospech podniku FagorBrandt (Ú. v. EÚ L 166, 2013, s. 1, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), v ktorom vyhlásila oznámenú pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom (ďalej len „pomoc, ktorej sa napadnuté rozhodnutie týka“ alebo „sporné opatrenie“) za podmienok, ktoré v ňom uviedla.

9 V napadnutom rozhodnutí Komisia po preskúmaní súhrnného účinku sporného opatrenia a talianskej pomoci (odôvodnenia 85 až 88) dospela v podstate k záveru, že prevod podniku Brandt Components (ktorý bol rozhodnutím 2009/485 označený ako kompenzačné opatrenie) a pozastavenie predaja niektorých výrobkov (varné a chladiace zariadenia a umývačky riadu) značky Vedette na päť rokov (uložené rozhodnutím 2009/485) neboli dostatočné na predchádzanie akémukoľvek závažnému narušeniu hospodárskej súťaže (odôvodnenia 100 a 112). Za týchto okolností najmä rozhodla uložiť ako podmienku zlučiteľnosti sporného opatrenia predĺženie pozastavenie predaja uvedených výrobkov značky Vedette o ďalšie tri roky (odôvodnenie 112). Domnievala sa, že toto opatrenie samo osebe stačí na primerané zníženie negatívnych účinkov na hospodársku súťaž vyplývajúcich z priznania pomoci (odôvodnenie 117) a kompenzovalo súhrnný účinok uvedenej pomoci s talianskou pomocou (odôvodnenie 118).

10 Výrok napadnutého rozhodnutia znie:

„Článok 1

Pomoc vo výške 31 mil. EUR, ktorú [Francúzska republika] zamýšľa poskytnúť v prospech podniku FagorBrandt, je zlučiteľná s vnútorným trhom za podmienok stanovených v článku 2.

Článok 2

1. Francúzske orgány sú povinné pozastaviť podniku FagorBrandt platbu pomoci uvedenej v článku 1 tohto rozhodnutia, kým podnik FagorBrandt skutočne nevráti nezlučiteľnú pomoc, na ktorú sa vŕha rozhodnutie Komisie 2004/343/ES zo 16. decembra 2003.

2. Plán reštrukturalizácie podniku FagorBrandt, ako ho [Francúzska republika] oznámil[a] Komisii 6. augusta 2007, sa vykoná v plnom rozsahu.

3. Vlastný príspevok na náklady na reštrukturalizáciu vo výške 31,5 mil. EUR, ktorý navrhuje podnik FagorBrandt, sa bude musieť zvýšiť o 3 190 878,02 eura a o úroky z tejto sumy, ktoré vznikli od dátumu poskytnutia talianskej pomoci podniku FagorBrandt do 21. októbra 2008. K tomuto zvýšeniu musí dôjsť do konca obdobia reštrukturalizácie podniku, ktorý je stanovený na 31. decembra 2012. Francúzske orgány budú povinné predložiť dôkazy o tomto zvýšení do dvoch mesiacov nasledujúcich po 31. decembri 2012.

4. Podnik FagorBrandt pozastaví predaj chladiacich a varných zariadení, ako aj umývačiek riadu značky Vedette na osem rokov.

5. S cieľom zabezpečiť dodržanie podmienok stanovených v odsekoch 1 až 4 tohto článku bude [Francúzska republika] prostredníctvom výročných správ informovať Komisiu o pokroku dosiahnutom v reštrukturalizácii podniku FagorBrandt, vymáhaní nezlučiteľnej pomoci uvedenej v odseku 1, platbe zlučiteľnej pomoci a o zavedení kompenzačných opatrení.

Článok 3

[Francúzska republika] bude Komisiu informovať do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia o opatreniach prijatých na jeho splnenie.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike.“

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 11 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 20. februára 2013 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 12 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 6. júna 2013 Electrolux požiadal o vstup do konania ako vedľajší účastník konania na podporu žalobkyne. Podaniami doručenými 25. júna a 8. júla 2013 FagorBrandt a Francúzska republika podali návrhy na vstup do konania ako vedľajší účastníci na podporu Komisie.
- 13 Uzneseniami z 11. septembra 2013 predseda štvrtej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhom na vstup Electrolux, FagorBrandt a Francúzskej republiky ako vedľajších účastníkov do konania.
- 14 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 3. októbra 2013 žalobkyňa navrhla Všeobecnému súdu, aby povolil ako opatrenie na zabezpečenie priebehu konania predloženie písomných pripomienok v rámci odpovede na návrhy Komisie o prípustnosti žaloby, vzhľadom na to, že tieto pripomienky by sa predkladali po prvýkrát v štádiu dupliky.
- 15 Listami zo 14., z 24. a 29. októbra 2013 Komisia, Francúzska republika a FagorBrandt uviedli pripomienky k návrhu na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania, ktoré predložila žalobkyňa.
- 16 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 5. decembra 2013 FagorBrandt a Francúzska republika podali svoje vyjadrenia vedľajších účastníkov konania.
- 17 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 6. decembra 2013 Electrolux podal svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.
- 18 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 19. februára 2014 Komisia oznámila svoje pripomienky k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania, t. j. k vyjadreniu Francúzskej republiky, FagorBrandt a Electrolux.
- 19 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 4. marca 2014 žalobkyňa oznámila svoje pripomienky k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania, t. j. k vyjadreniu FagorBrandt a Francúzskej republiky.
- 20 Aktom z 23. septembra 2015 Všeobecný súd oznámil účastníkom konania opatrenia na zabezpečenie priebehu konania. Všeobecný súd najmä vyzval žalobkyňu, aby predložila svoju odpoveď na tvrdenia Komisie týkajúce sa spochybnenia prípustnosti jej žaloby a podložila tvrdenia predložené v tomto zmysle vo svojich písomných vyjadreniach.
- 21 Komisia odpovedala na otázky Všeobecného súdu 9. októbra 2015 a žalobkyňa tak urobila 30. októbra 2015.
- 22 Keďže došlo k zmene zloženia komôr Všeobecného súdu, sudca spravodajca bol pridelený k druhej komore, ktorej bola v dôsledku toho prejednávaná vec pridelená.
- 23 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu z dôvodu, že jedna podmienka alebo viaceré kumulatívne podmienky uvedené v usmerneniach o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach (Ú. v. EÚ C 244, 2004, s. 2) nie je splnená alebo nie sú splnené, alebo v každom prípade z dôvodu, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že je každá z týchto podmienok splnená,

- subsidiárne zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, pretože porušuje povinnosť odôvodnenia zakotvenú v článku 296 ZFEÚ,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania,
 - uložil Francúzskej republike a podniku FagorBrandt znášať svoje vlastné trovy konania.
- 24 Electrolux navrhuje, aby Všeobecný súd:
- v prvom rade zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu z dôvodu, že jedna podmienka alebo viaceré (kumulatívne) podmienky uvedené v usmerneniach o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach nie je splnená alebo nie sú splnené, alebo v každom prípade z dôvodu, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že je každá z týchto podmienok splnená,
 - subsidiárne zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu z dôvodu porušenia článku 296 ZFEÚ.
- 25 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 26 FagorBrandt navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako neprípustnú alebo ako nedôvodnú,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 27 Francúzska republika navrhuje, aby Všeobecný súd zamietol žalobu.

Právny stav

- 28 Komisia, ktorú podporuje Francúzska republika a FagorBrandt, v štádiu dupliky uvádza, že podľa judikatúry hoci skutočnosť, že spoločnosť bola vypočutá a priebeh konania bol vo veľkej miere ovplyvnený jej pripomienkami, predstavuje relevantnú skutočnosť na posúdenie aktívnej legitímácie, neoslobodzuje túto spoločnosť od povinnosti preukázať, že sporná pomoc môže viesť k „podstatnému ovplyvneniu“ jej postavenia na trhu. Komisia spresnila, že pokiaľ ide o toto „podstatné ovplyvnenie“, v súlade s judikatúrou nestačí preukázať, že predmetná pomoc môže mať „určitý vplyv“ na súťažné vzťahy a že predmetná spoločnosť sa nachádza v konkurenčnom vzťahu s príjemcom pomoci s cieľom predložiť dôkazy o tom, že predmetná spoločnosť je osobne dotknutá. Naopak je nevyhnutné preukázať, že žalobkyňa bola v porovnaní so svojimi konkurentmi pomocou ovplyvnená osobitným spôsobom. Pripomína, že táto základná požiadavka bola nedávno pripomenutá Súdnym dvorom v rozsudku z 13. júna 2013, Ryanair/Komisia (C-287/12 P, neuverejený, EU:C:2013:395).
- 29 Žalobkyňa vo svojich pripomienkach k návrhom na vstup podniku FagorBrandt a Francúzskej republiky do konania ako vedľajší účastníci, ako aj vo svojich odpovediach na otázky Všeobecného súdu z 15. októbra 2015 v prvom rade uviedla, že napadnuté rozhodnutie jasne preukazuje, že jej postavenie na trhu bolo podstatne ovplyvnené v dôsledku pomoci, ktorej sa sporné opatrenie týka.
- 30 Žalobkyňa, ktorú podporuje spoločnosť Electrolux, odkazuje v tejto súvislosti po prvé na odôvodnenie 18 napadnutého rozhodnutia, ktoré uvádza, že „podnik FagorBrandt [by] bez danej pomoci odišiel z trhu“ a že „zánik podniku FagorBrandt by následne umožnil európskym konkurentom zvýšiť svoj

odbyt a výrobu o značné sumy,“ po druhé odkazuje na odôvodnenie 93 tohto rozhodnutia, ktoré spresňuje, že „pomoc na reštrukturalizáciu automaticky spôsobuje narušenie hospodárskej súťaže tým, že príjemcovi bráni odísť z trhu, a tým brzdí rozvoj konkurenčných podnikov“, po tretie na odôvodnenie 94 tohto rozhodnutia, ktoré stanovuje, že „bez pomoci francúzskeho štátu by podnik FagorBrandt rýchlo odišiel z trhu... Zánik podniku FagorBrandt by teda umožnil týmto európskym konkurentom značne zvýšiť odbyt a následne výrobu svojich výrobkov“ a po štvrté na odôvodnenia 105 a 109 napadnutého rozhodnutia, ktoré stanovujú, že Whirlpool je jedným z „hlavný[ch] konkurent[ov] FagorBrandt“ na trhu s chladničkami, mrazničkami a umývačkami riadu. Na základe citácie týchto odôvodnení napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že sa jej z právneho hľadiska podarilo dostatočne preukázať, že jej postavenie na trhu bolo podstatne ovplyvnené.

- 31 Žalobkyňa tiež tvrdí, že Komisia pred podaním dupliky nenamietala proti jej osobnej dotknutosti, pokiaľ išlo o rozhodnutie 2009/485 a ani Všeobecný súd nespochybnil prípustnosť žaloby vo svojom rozsudku zo 14. februára 2012, Electrolux/Komisia (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76). Ako odpoveď na otázky Všeobecného súdu v tejto súvislosti v podstate uvádza najmä, že rozsudok zo 14. februára 2012, Electrolux/Komisia (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76), nadobudol právnu silu rozhodnutej veci s ohľadom na prípustnosť žaloby, predovšetkým vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie sa zakladá presne na tom istom správnom spise ako rozhodnutie 2009/485, že ňou predložené tvrdenia sú rovnaké, a že Komisia nepredložila tvrdenia ani dôkazy, na základe ktorých by Všeobecný súd mohol rozlišovať medzi otázkou prípustnosti žaloby v tomto konaní a otázkou prípustnosti žaloby, o ktorej neboli pochybnosti v rozsudku zo 14. februára 2012, Electrolux/Komisia (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76), v predchádzajúcom konaní.
- 32 V druhom rade žalobkyňa zdôrazňuje, že sa v každom prípade líši od ostatných spoločností na trhu.
- 33 Po prvé tvrdí, že keďže má postavenie dvojky na francúzskom trhu, jej prospech z odchodu príjemcu pomoci by bol oveľa väčší než jej konkurentov. V tejto súvislosti uvádza, že odkedy príjemca pomoci ukončil svoju činnosť v polovici roka 2013 „jej trhový podiel na francúzskom trhu sa značne zväčšil“ a že aj keby získala len 1 % podiel na trhu po podniku FagorBrandt, táto výška by zodpovedala výške pomoci, ktorej sa napadnuté rozhodnutie týka. Žalobkyňa teda tvrdí, že keďže zánik podniku FagorBrandt mohol pre ňu – ako dvojku na trhu – predstavovať výrazné zväčšenie trhového podielu, pomoc, ktorej sa napadnuté rozhodnutie týka, predstavovala zdroj veľkej straty na zárobku, ktorý možno v zmysle judikatúry sám osebe kvalifikovať ako podstatné ovplyvnenie jej postavenia na trhu.
- 34 Po druhé v rámci dôkazu o osobitnom ovplyvnení svojho postavenia uvádza, že – ako preukázala v žalobe – keby sa príjemca pomoci dostal do konkurzného konania, žalobkyňa by sa nachádzala medzi jeho potenciálnymi nadobúdateľmi v rokoch 2001/2002. Prevzatie Brandt bolo však napokon priznané spoločnosti Fagor, pretože táto spoločnosť sa zaviazala počas dvoch rokov nevykonať reštrukturalizáciu spoločnosti ako odplatu za poskytnutie spornej pomoci.
- 35 Po tretie žalobkyňa pripomína, že bola úzko zapojená do predmetného konania, čo ju zjavne odlišuje od ostatných účastníkov na trhu.
- 36 Na úvod treba uviesť, že Komisia spochybnila prípustnosť žaloby po prvýkrát až v štádiu dupliky prostredníctvom tvrdenia o neexistencii aktívnej legitímácie žalobkyne.
- 37 Na jednej strane treba však konštatovať, že podmienky prípustnosti žaloby môže preskúmať súd Únie kedykoľvek *ex officio* (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. októbra 1996, Skibsverftsforeningen a i./Komisia, T-266/94, EU:T:1996:153, bod 40). Z tohto dôvodu nespochybnenie Komisiou prípustnosti žaloby, či *a fortiori* neskoré spochybnenie jej prípustnosti neznamená, že Všeobecný súd sa touto otázkou nebude zaoberať.

- 38 Na druhej strane nič nebráni tomu, aby Všeobecný súd zobral do úvahy pripomienky k námietke neprípustnosti, ktoré žalobkyňa predložila ako odpoveď na dupliku (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 7. marca 2013, UOP/Komisia, T-198/09, neuvverejnené, EU:T:2011:354, bod 32), ako to Komisia výslovne uznala na pojednávaní.
- 39 Z tohto dôvodu treba preskúmať prípustnosť žaloby podanej žalobkyňou.
- 40 Pokiaľ ide o to, že Komisia vytyka žalobkyni nedostatok aktívnej legitímácie, treba pripomenúť, že článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ stanovuje dva prípady, v ktorých sa fyzickej alebo právnickej osobe priznáva aktívna legitímácia na podanie žaloby proti aktu Únie, ktorý jej nie je určený. Na jednej strane možno podať takúto žalobu pod podmienkou, že tento akt sa jej priamo a osobne týka. Na druhej strane takáto osoba môže podať žalobu proti regulačnému aktu, ktorý sa jej priamo týka a nevyžaduje si vykonávacie opatrenia.
- 41 V prejednávanej veci je napadnuté rozhodnutie určené len Francúzskej republike a týka sa individuálnej pomoci v zmysle článku 1 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9). Keďže napadnuté rozhodnutie predstavuje akt s individuálnou pôsobnosťou, nemôže ísť o regulačný akt v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, ktorý zahŕňa všetky akty so všeobecnou pôsobnosťou s výnimkou legislatívnych aktov (pozri rozsudok z 3. decembra 2014, Castelnou Energía/Komisia, T-57/11, EU:T:2014:1021, bod 23 a citovanú judikatúru). Z uvedeného vyplýva, že keďže žalobkyňa nie je osobou, ktorej je napadnuté rozhodnutie určené, jej žaloba je prípustná len pod podmienkou, že sa jej toto rozhodnutie priamo a osobne týka.
- 42 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora subjekty, ktorým rozhodnutie nie je určené, môžu tvrdiť, že sa ich osobne týka, iba ak má toto rozhodnutie pre nich účinky z dôvodu určitých ich osobitných vlastností alebo skutkových okolností, ktoré ich odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223; z 22. novembra 2007, Sniace/Komisia, C-260/05 P, EU:C:2007:700, bod 53; z 9. júla 2009, 3F/Komisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 29).
- 43 Keďže žaloba sa týkala rozhodnutia Komisie vo veci štátnej pomoci, je potrebné uviesť, že v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci upraveného v článku 108 ZFEÚ treba rozlišovať medzi na jednej strane predbežnou fázou zisťovania pomoci upravenou v odseku 3 tohto článku, ktorá slúži len na to, aby si Komisia mohla urobiť prvý názor o čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti predmetnej pomoci, a na druhej strane fázou zisťovania pomoci podľa odseku 2 uvedeného článku. Len v tejto fáze, ktorá má Komisii umožniť získanie úplných informácií o všetkých údajoch veci, upravuje Zmluva povinnosť Komisie poskytnúť účastníkom možnosť predložiť svoje pripomienky (pozri rozsudok z 9. júla 2009, 3F/Komisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 30 a citovanú judikatúru).
- 44 Ak spoločnosť spochybňuje dôvodnosť rozhodnutia, ktorým bola posúdená pomoc, prijatého podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ alebo na záver konania vo veci formálneho zisťovania, samotná skutočnosť, že sa môže považovať za príslušnú stranu v zmysle odseku 2 tohto článku, nemôže stačiť na uznanie prípustnosti žaloby. Musí teda preukázať, že má osobitné postavenie v zmysle rozsudku z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia (25/62, EU:C:1963:17) (pozri v tomto zmysle uznesenie z 10. novembra 2015, Compagnia Trasporti Pubblici a i./Komisia, T-187/15, neuvverejnené, EU:T:2015:846, bod 18). Je to tak najmä vtedy, ak je jej postavenie na trhu podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EU:C:2005:761, bod 37 a citovanú judikatúru).
- 45 V tejto súvislosti už boli za osobne dotknuté rozhodnutím Komisie o ukončení konania vo veci formálneho zisťovania, ktoré sa v súvislosti s opatrením pomoci začalo na základe článku 108 ods. 2 ZFEÚ, okrem podniku, ktorý bol príjemcom pomoci, uznané aj jeho konkurenčné podniky, ktoré mali

aktívnu úlohou v rámci tohto konania, pokiaľ bolo ich postavenie na trhu podstatne ovplyvnené opatrením pomoci, ktoré bolo predmetom napadnutého rozhodnutia. Podnik sa teda nemôže odvolávať iba na svoje postavenie konkurenta vo vzťahu k podniku príjemcu, ale musí okrem toho preukázať, že vzhľadom na mieru svojej prípadnej účasti v konaní a rozsah narušenia svojho postavenia na trhu sa nachádza v situácii, ktorá ho individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (pozri uznesenie zo 7. marca 2013, UOP/Komisia, T-198/09, neuvverejnené, EU:T:2013:105, body 25 a 26 a citovaná judikatúra; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 28. januára 1986, Cofaz a i./Komisia, 169/84, Zb., EU:C:1986:42, bod 25, a uznesenie z 27. mája 2004, Deutsche Post a DHL/Komisia, T-358/02, EU:T:2004:159, body 33 a 34).

- 46 Pokiaľ ide o určenie takejto dotknutosti, Súdny dvor mal príležitosť spresniť, že samotná okolnosť, že akt, akým je napadnuté rozhodnutie, môže mať určitý vplyv na súťažné vzťahy existujúce na relevantnom trhu a že dotknutý podnik sa nachádzal v súťažnom vzťahu s podnikom, ktorý mal z tohto aktu prospech, nemôže v nijakom prípade stačiť na to, aby mohol byť daný podnik považovaný za osobne dotknutý týmto aktom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. decembra 1969, Eridania a i./Komisia, 10/68 a 18/68, EU:C:1969:66, bod 7, a z 22. decembra 2008, British Aggregates/Komisia, C-487/06 P, EU:C:2008:757, bod 47).
- 47 V súlade s ustálenou judikatúrou musí žalobkyňa predložiť dôkazy preukazujúce osobitosť konkurenčného postavenia (uznesenie z 27. mája 2004, Deutsche Post a DHL/Komisia, T-358/02, EU:T:2004:159, bod 38, a rozsudok z 10. februára 2009, Deutsche Post a DHL International/Komisia, T-388/03, EU:T:2009:30, body 49 a 51) a preukázať, že jej postavenie na trhu bolo v porovnaní s ostatnými konkurenčnými podnikmi na predmetnom trhu podstatne ovplyvnené (pozri v tomto zmysle uznesenie z 27. mája 2004, Deutsche Post a DHL/Komisia, T-358/02, EU:T:2004:159, bod 41; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky z 10. februára 2009, Deutsche Post a DHL International/Komisia, T-388/03, EU:T:2009:30, bod 51; z 13. septembra 2010, TF1/Komisia, T-193/06, EU:T:2010:389, bod 84; z 15. januára 2013, Aiscat/Komisia, T-182/10, EU:T:2013:9, bod 68; z 5. novembra 2014, Vtesse Networks/Komisia, T-362/10, EU:T:2014:928, bod 55, a z 3. decembra 2014, Castelnou Energía/Komisia, T-57/11, EU:T:2014:1021, body 35 až 37).
- 48 V prejednávanej veci žalobkyňa v podstate tvrdí, že sa jej napadnuté rozhodnutie priamo a osobne týka, pretože pomoc umožnila udržať na dotknutom trhu spoločnosť, ktorá by v prípade neexistencie takého opatrenia na tomto trhu zanikla. Dôsledkom udržania príjemcu na trhu bola strata na zárobku žalobkyne, pretože ako dvojka na francúzskom trhu mohla na základe zániku podniku FagorBrandt zväčšiť svoj trhovú podiel, ktorý sa tým uvoľnil.
- 49 Treba pripomenúť, že podmienky prípustnosti žaloby sa posudzujú v čase jej podania, teda v čase doručenia návrhu (uznesenie z 15. decembra 2010, Albertini a i. a Donnelly/Parlament, T-219/09 a T-326/09, EU:T:2010:519, bod 39, a rozsudok z 3. decembra 2014, Castelnou Energía/Komisia, T-57/11, EU:T:2014:1021, bod 34).
- 50 Za okolností prejednávanej veci bez toho, aby bolo potrebné určiť, či skutočnosti uvádzané žalobkyňou sú uplatniteľné na konkurenčné podmienky existujúce v čase podania žaloby a vyplývajúce z napadnutého rozhodnutia, treba konštatovať, že na základe týchto skutočností nemožno dospieť k záveru o podstatnom ovplyvnení jej postavenia na trhu z dôvodu sporného opatrenia.
- 51 Na jednej strane tabuľky podielov na trhu uvedené v prílohe 14 žaloby totiž vymenúvajú viac ako 15 hospodárskych subjektov na francúzskom a európskom trhu s veľkými domácimi elektrospotrebičmi. Ako pritom na pojednávaní tvrdila Komisia, nemožno sa jednoducho domnievať, že v prípade odídenia z trhu podniku, ktorý bol príjemcom sporných opatrení, by žalobkyňa výrazne zvýšila svoj predaj, bez akéhokoľvek dôkazu podporujúceho toto tvrdenie, ak – ako je to v tomto prípade – má trh decentralizovanú štruktúru vyznačujúcu sa veľkým počtom hospodárskych subjektov (pozri v tomto zmysle uznesenie z 11. januára 2012, Phoenix-Reisen a DRV/Komisia, T-58/10, neuvverejnené, EU:T:2012:3, bod 50).

- 52 Na druhej strane v odôvodneniach napadnutého rozhodnutia, na ktoré poukazuje žalobkyňa, (uvedené v bode 30 vyššie) sa uvádzajú len všeobecné úvahy, ktoré sú potenciálne platné pre všetky hospodárske subjekty pôsobiace na predmetnom trhu. Hoci sa v nich predovšetkým tvrdí, že zánik podniku FagorBrandt by umožnil jeho európskym konkurentom značne zvýšiť odbyt a následne výrobu ich výrobkov (odôvodnenia 18 a 94), na ich základe sa nemožno v žiadnom prípade domnievať, že žalobkyňa by bola viac dotknutá sporným opatrením než sú v priemere dotknutí všetci jej konkurenti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. decembra 2014, Castelnou Energía/Komisia, T-57/11, EU:T:2014:1021, bod 35) alebo že by sa v prípade nepovolenia sporného opatrenia rozvíjala podstatne lepšie (pozri v tomto zmysle uznesenie z 27. mája 2004, Deutsche Post a DHL/Komisia, T-358/02, EU:T:2004:159, bod 43). Neexistuje najmä nič, na základe čoho by sa dalo overiť, že žalobkyňa by bola schopnejšia ako priemer jej konkurentov na to, aby zachytila dopyt uvoľnený po zániku podniku FagorBrandt. Žalobkyňa predovšetkým nepreukázala, že príjemca využil spornú pomoc na zachovanie si svojich podielov na trhu, ktoré by v opačnom prípade získala ona (rozsudok z 13. júna 2013, Ryanair/Komisia, C-287/12 P, neverejnený, EU:C:2013:395, bod 113), a že teda utrpela veľkú stratu na zárobku v porovnaní s jej ostatnými konkurentmi vyznačujúcu sa podstatným ovplyvnením jej postavenia na trhu. V tejto súvislosti na rozdiel od tvrdenia žalobkyne jej postavenie ako dvojky na trhu hneď za príjemcom pomoci nemôže samo osebe dokazovať existenciu podstatného ovplyvnenia jej postavenia na trhu (pozri v tomto zmysle uznesenie z 27. augusta 2008, Adomex/Komisia, T-315/05, neverejnené, EU:T:2008:300, bod 28).
- 53 Žiadne z tvrdení predložených žalobkyňou neumožňuje vyvrátiť konštatovanie uvedené v bodoch 50 až 52 vyššie založené na neexistencii aktívnej legitimácie žalobkyne, keďže neexistuje dôkaz o podstatnom ovplyvnení jej konkurenčného postavenia v momente podania žaloby.
- 54 Po prvé skutočnosť, že odkedy príjemca pomoci ukončil svoju činnosť v polovici roka 2013 „trhový podiel“ žalobkyne „na francúzskom trhu sa značne zväčšil“ (pozri bod 33 vyššie), nie je podporená žiadnym dôkazom. V každom prípade, aj keby sa považovala táto skutočnosť za preukázanú, žalobkyňa netvrdí, že by v súlade s judikatúrou charakterizovala (pozri bod 47 vyššie) osobitosť jej konkurenčného postavenia v porovnaní s jej konkurentmi. Rovnako to platí aj s ohľadom na okolnosť, že aj keby žalobkyňa získala len 1 % podiel na trhu po podniku FagorBrandt, táto výška by zodpovedala výške pomoci, ktorej sa napadnuté rozhodnutie týka. Toto konštatovanie sa totiž vzťahuje na všetky hospodárske subjekty na trhu.
- 55 Po druhé účasť žalobkyne na konaní vo veci zisťovania nemôže navyše dokazovať existenciu podstatného ovplyvnenia jej postavenia na trhu. Na to, aby bola žalobkyňa aktívne legitimovaná, nestačí totiž iba samotná jej účasť na správnom konaní (uznesenie zo 7. marca 2013, UOP/Komisia, T-198/09, neverejnené, EU:T:2013:105, bod 27; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 22. novembra 2007, Sniace/Komisia, C-260/05 P, EU:C:2007:700, bod 60) a to aj napriek tomu, že mala dôležitú úlohu v konaní, najmä preto, že podala sťažnosť, na základe ktorej bolo prijaté napadnuté rozhodnutie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júla 2009, 3F/Komisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, body 94 a 95).
- 56 Po tretie okolnosť, že keby sa príjemca pomoci dostal do konkurzného konania, žalobkyňa by sa nachádzala medzi jeho potenciálnymi nadobúdateľmi v rokoch 2001/2002 (pozri bod 34 vyššie), nie je rozhodujúca na preukázanie toho, že by desať rokov po uvedenom konaní bola schopná v podstatne väčšej miere než jej konkurenti nadobudnúť podiel na trhu, ktorý by sa po zániku podniku FagorBrandt uvoľnil.
- 57 Po štvrté z hľadiska zásady právnej sily rozhodnutej veci napokon nie je rozhodujúca skutočnosť, že v rozsudku zo 14. februára 2012, Electrolux/Komisia (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76) Všeobecný súd nevezal do úvahy *ex officio* neexistenciu aktívnej legitimácie žalobkyne napriek tomu, že tvrdenia predložené na podporu žaloby proti rozhodnutiu 2009/485 boli podľa žalobkyne v celom rozsahu podobné tým, ktoré boli predložené proti napadnutému rozhodnutiu v rámci prejednávanej žaloby.

- 58 Treba totiž konštatovať, že osobná dotknutosť fyzickej alebo právnickej osoby sa posudzuje v deň podania žaloby a závisí len od napadnutého rozhodnutia (uznesenie z 29. marca 2012, Asociación Española de Banca/Komisia, T-236/10, EU:T:2012:176, bod 38). Právna sila rozhodnutej veci uplatňujúca sa na rozsudok zo 14. februára 2012, Electrolux/Komisia (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76), ktorý sa týka zákonnosti rozhodnutia 2009/485, nemôže prejudikovať aktívnu legitimáciu žalobkyne s ohľadom na prejednávajúcu žalobu smerujúcu proti napadnutému rozhodnutiu.
- 59 Za týchto podmienok treba konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala, že jej postavenie bolo podstatne ovplyvnené v dôsledku pomoci, ktorej sa týka napadnuté rozhodnutie. Žaloba podaná žalobkyňou sa teda musí zamietnuť ako neprípustná.

O trovách

- 60 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Komisia v súlade s jej návrhmi.
- 61 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú vlastné trovy konania. Francúzska republika preto znáša svoje vlastné trovy konania. Ostatní vedľajší účastníci konania tiež znášajú svoje vlastné trovy konania podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamietá ako neprípustná.**
- 2. Whirlpool Europe BV znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska komisia.**
- 3. Francúzska republika, Electrolux AB a Fagor France SA znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. júna 2016.

Podpisy